

Arrest

nr. 270 243 van 22 maart 2022
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. STOROJENKO
Sint Quentinstraat 3
1000 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 15 oktober 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 september 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 januari 2022, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 maart 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. SERBRUYNS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat K. STOROJENKO en van attaché H. NUYTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 30 januari 2020 België binnen en verzoekt op 3 mei 2021 om internationale bescherming. Op 30 september 2021 verklaart de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) het verzoek kennelijk ongegrond en wordt aan verzoeker internationale bescherming geweigerd. De commissaris-generaal besluit dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend en dat hij verder niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming. Dit is de thans bestreden beslissingen, die op 1 oktober 2021 aangetekend wordt verzonden aan verzoeker, en die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaart de Georgische nationaliteit te hebben en afkomstig te zijn uit Tbilisi. In het kader van uw verzoek om internationale bescherming haalt u volgende feiten aan.

Eind januari 2020 verliet u Georgië samen met uw moeder S.A. (CG:xx/xxxxxx) en uw stiefvader PP.G. (CG: xx/xxxxx), omwille van de problemen van uw stiefvader met de politie. Uw moeder en stiefvader dienden een verzoek om internationale bescherming in in België op 4 februari 2020, ook in uw hoofde. De asielmotieven die uw moeder en stiefvader uiteenzetten werden niet geloofwaardig geacht. Op 10 november 2020 kwam het CGVS tot de vaststelling dat uw moeder en stiefvader niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet konden worden erkend. Verder kwamen ze niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien beschouwde het CGVS hun verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet. Hun beroep bij de RvV werd op 6 april 2021 verworpen.

Op 3 mei 2021 dienen uw moeder en stiefvader, zonder het land te verlaten, een tweede verzoek om internationale bescherming in. Op dezelfde dag dient u een eerste verzoek om internationale bescherming in eigen naam in.

U voert aan dat de jongens in uw buurt in Tbilisi u onder druk zetten om drugs te gebruiken en te dealen. Op een dag wachtten de jongens u op en verwondden u met een scherp voorwerp. Daarnaast zegt u homoseksueel te zijn. U bent een keer naar de parade in Tbilisi geweest, maar u houdt uw geaardheid voorlopig verborgen.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u uw Georgisch paspoort voor.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Bij KB van 14 december 2020 werd Georgië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Bovenstaande brengt met zich mee dat het vermoeden geldt dat een verzoeker in veiligheid is in een veilig land van herkomst. Het is bijgevolg aan de verzoeker om duidelijk aan te tonen dat, in zijn specifieke situatie, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd. Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in slaagt dit duidelijk aan te tonen.

U vreest bij terugkeer naar Georgië in de problemen te geraken door uw homoseksuele geaardheid, een conflict met straatjongens, en de problemen van uw stiefvader.

Wat betreft de vrees die u uit met betrekking tot uw geaardheid blijkt uit het onderzoek van uw verklaringen dat u geen ernstige aanwijzingen hebt gegeven die kunnen bewijzen dat u uw land hebt verlaten wegens een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of dat u deze vrees kunt aanhalen bij een eventuele terugkeer naar uw land. U hebt ook geen ernstige redenen gegeven die kunnen bewijzen dat u een reëel risico op ernstige schade loopt zoals gedefinieerd in het kader van de subsidiaire bescherming in artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980.

Bij het onderzoek van uw verzoek om internationale bescherming heeft het Commissariaat-generaal kennis genomen van en houdt rekening met de huidige situatie van homoseksuelen in Georgië (COI Focus GEORGIE Algemene situatie). Hoewel uit het lezen van deze informatie blijkt dat we kunnen vaststellen dat er in Georgië een sociale groep van homoseksuele personen bestaat in de zin van artikel 1, afdeling A, § 2 van het Verdrag van Genève, meent het Commissariaat-generaal echter dat de seksuele oriëntatie op zich niet automatisch een vrees voor vervolging inhoudt voor elke verzoeker die

zijn homoseksuele oriëntatie aanhaalt. Bijgevolg werd uw verzoek met betrekking tot uw individuele situatie en uw persoonlijke vrees voor vervolging omzichtig onderzocht.

Uw verklaringen in verband met uw vrees in geval van terugkeer zijn niet overtuigend. Er dient te worden vastgesteld dat u op abstracte en algemene wijze alleen gewag maakte van discriminatie waarvan de leden van de homoseksuele gemeenschap in Georgië het slachtoffer zijn. U verklaart dat er mensen vermoord of in elkaar geslagen worden omdat ze voor de rechten van homoseksuelen opkomen. Ook zou er een buurjongen in elkaar geslagen zijn omdat hij een oorbel droeg (CGVS, p.6). De homo-gemeenschap in Georgië wordt aangevallen door groeperingen van gelovigen en sportmannen. Ook journalisten en mensen die opkomen voor homo's worden slachtoffer (CGVS, p.8). Uw kennis A. zou aangevallen op de pride-parade (CGVS, p.9). U haalt echter geen enkele gebeurtenis aan die op uzelf betrekking heeft. In het licht van de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die aan het administratieve dossier werd toegevoegd, is het CGVS zich ervan bewust dat dergelijke discriminatie kan voorkomen. In het kader van uw verzoek om internationale bescherming moet u concreet aantonen dat u persoonlijk redenen hebt om vervolging te vrezen. Het algemene karakter van uw verklaringen maakt het niet mogelijk te besluiten dat er, wat u betreft, een individuele vrees voor vervolging bestaat.

Bovendien overtuigen uw verklaringen betreffende uw homoseksuele geaardheid niet. U verklaart homoseksueel te zijn. U heeft nooit aan iemand verteld dat u homoseksueel bent en hield uw geaardheid verborgen (CGVS, p.6). Ook in België weet niemand dat u homo bent. U heb nooit een relatie gehad met een man of seksuele handelingen met een man gedaan (CGVS, p.12) of gevoelens gehad voor een andere man of jongen (CGVS, p.11). Verder zijn uw verklaringen met betrekking tot uw geaardheid oppervlakkig en algemeen. U verklaart dat u hetzelfde voelt voor mannen als een hetero voor een vrouw voelt. Wanneer verder doorgevraagd werd naar concrete voorbeelden, slaagde u er niet in helder en concreet uit te leggen wat u juist aantrekt in de man van de rugby waar u naar vervees. U beperkt zich tot algemeenheden als zijn manier van doen, zijn stijl, het innerlijk. Uit uw verklaringen blijkt dat u niet op de hoogte bent van de huidige situatie voor homoseksuelen in Georgië. U meent dat homoseksualiteit strafbaar is volgens de wet in Georgië, wat niet klopt, en bent niet op de hoogte van de antidiscriminatie-wetgeving (CGVS, p.12). U beweert dat er geen enkele organisatie bestaat in Georgië die opkomt voor LGBT-rechten (CGVS, p.10). Volgens informatie waarover het CGVS beschikt en dewelke toegevoegd is aan uw administratief dossier (COI Focus Georgië. Algemene situatie, 4.3 LGBT+) is de antidiscriminatielwet ingevoerd in 2014 en zijn er verschillende ngo's actief in het LGBT+-veld. Uw gebrek aan kennis over de LGBT-gemeenschap in Georgië doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van de geaardheid die u voorhoudt. De enige concrete gebeurtenis in uw relaas waarin uw geaardheid een rol speelt is uw bezoek aan de LGBT-parade in Tbilisi toen u veertien of vijftien was. Ook wat deze gebeurtenis betreft overtuigen uw verklaringen niet. U weet niet meer in welk jaar of op welke dag deze parade plaatsvond. Verder zijn uw verklaringen over deze parade kort en weinig gedetailleerd (CGVS, p.13). Aangezien u beweert dat u op deze parade tot het besef kwam dat uw homoseksueel bent (CGVS, p.11), kan verwacht dat u hierover gedetailleerde en doorleefde verklaringen zou afleggen. In het bijzonder aangezien uw aanwezigheid op de parade het enige concrete feit in uw relaas is. Dat u geen andere concrete feiten kunt aanhalen is gezien uw jonge leeftijd en beperkte seksuele ervaring niet doorslaggevend. Omwille van uw weinig doorleefde en weinig gedetailleerde verklaringen kan er geen geloof gehecht worden aan uw vermeende homoseksuele geaardheid.

Ten tweede voert u aan dat u problemen had met straatjongens in Georgië. Wanneer u 's avonds thuiskwam van training wachtten de jongens u op. Ze zeiden dat u drugs moest verkopen voor hen, dit vroegen ze meerdere keren per week ongeveer zes maanden lang. U weigerde steeds. Daarna rekenden de jongens fysiek met u af. Een keer verwonden ze uw linkerarm met een scherp voorwerp (CGVS, p.5). De laatste keer braken ze uw neus en rechterarm (CGVS, p.7).

Uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie en de autoriteiten hebben een strategisch plan uitgerold om voor de toekomst zo hoog mogelijke garanties in te bouwen. Er kan worden gesteld dat sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 heel wat vooruitgang is geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Heel wat structurele initiatieven zijn reeds genomen, die in de praktijk gezorgd hebben voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. In het algemeen kan gesteld worden dat bescherming

geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Er kan bijgevolg verwacht worden dat u aantoont dat u bescherming gezocht heeft, maar deze niet gekregen heeft. U slaagt hier niet in.

U verklaart dat u niet naar de politie gegaan bent. U zou hier immers niets mee bereiken. De politie zou niets ondernemen en de jongens zouden nog agressiever worden. Ook zou niemand je helpen in Georgië als je geen geld hebt (CGVS, p.8). Dit zijn louter veronderstelling van uw kant. U laat na met concrete elementen aan te tonen dat de bescherming van de Georgische autoriteiten niet beschikbaar was. Aangezien u nooit beroep deed op de bescherming van de Georgische politie, kan u niet aantonen dat u deze niet zou krijgen. U verwijst ook naar een ongeval van uw broer in 2014. De dader werd gearresteerd en een week later onder borg vrijgelaten door de rechtbank. U beweert dat de dader dit had kunnen regelen omdat hij iemand kende bij de politie en zijn advocaat iemand kende bij de rechtbank (CGVS, p.6). U toont niet aan dat de wettelijke procedures met betrekking tot vrijlating op borg in deze zaak niet gevolgd werden. Bovendien, ook indien in deze zaak de wettelijke procedures niet gevolgd geweest zouden zijn, toont dit niet aan dat er voor u persoonlijk geen bescherming voorhanden zou zijn.

Tot slot haalt u aan dat u onder druk gezet werd door de problemen van uw stiefvader (CGVS, p.14). Er kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat uw stiefvader G.P. (CG: xx/xxxxx) in het kader van zijn eerste en tweede verzoek uiteengezet heeft, namelijk zijn problemen met de Georgische politie. Er moet worden beklemtoond dat de verzoeken van uw stiefvader door het CGVS werden afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw eigen verzoek louter verwijst naar iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid. Het tweede verzoek van uw stiefvader werd als volgt gemotiveerd:

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofd heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorig verzoek hebt uiteengezet, namelijk uw problemen met de Georgische politie, moet worden beklemtoond dat uw vorig verzoek door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidig verzoek louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid.

U verwijst opnieuw naar het probleem met de politie u in uw eerste verzoek uiteenzette. U verklaart dat G.K., een voormalig politieman, u zou kunnen helpen uw probleem op te lossen. U heeft daarvoor wel 15000 euro nodig en vraagt aan de Belgische autoriteiten om verzoek te aanvaarden om dit bedrag te

kunnen sparen (vragenlijst CGVS, 16). Ten eerste kunnen uw verklaringen de vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas niet opheffen. Daarnaast zou een mogelijke oplossing voor de vrees die u voorhoudt, geenszins als nieuw element beschouwd kunnen worden dat de kans aanzienlijk groter maakt dat u in aanmerking komt voor internationale bescherming. Integendeel, het feit dat er een oplossing zou bestaan voor uw vrees, relateert juist de ernst ervan.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

De documenten die u voorlegt kunnen deze conclusie niet wijzigen. Uw paspoort staat louter uw identiteit en afkomst uit Georgië, dewelke niet betwist wordt door het CGVS.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

*Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.
(...)”*

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

2.1.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6 en 62, § 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 2 en 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

2.1.2. In een eerste onderdeel, dat handelt over verzoekers seksuele geaardheid, oppert verzoeker dat hij als homoseksueel een specifiek profiel heeft dat ten aanzien van Georgië een hoog risico op vervolging met zich meebrengt, waardoor zijn verklaringen dan ook met de nodige omzichtigheid moeten worden onderzocht. Hij wenst vooreerst te benadrukken dat het onderzoek naar iemands seksuele geaardheid zeer persoonlijk is, dat er geen geijkte procedure bestaat om dit uit te zoeken, noch is er een lijst met eigenschappen die afgevinkt moet worden. Het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het commissariaat-generaal) moet rekening houden met de eigenschappen van de verzoeker om internationale bescherming, alsook met de context in het land van herkomst. Verzoeker verwijst dienaangaande naar de *Guidelines on international protection no. 9* van de *UNHCR*. Hij vervolgt dat het commissariaat-generaal ervan uitgaat dat de bewustwording en de ontdekking van een seksuele geaardheid een beredeneerd en gradueel proces is en dat er daarnaast wordt verwacht dat er in detail verteld kan worden over relaties en dat de verzoekers om internationale bescherming op de hoogte zijn van organisaties die hen steunen.

Verzoeker is van mening dat het commissariaat-generaal geen rekening houdt met zijn individuele situatie. Hij staat nog maar aan het begin van de zoektocht naar zijn eigen identiteit en naar de beleving van zijn geaardheid.

Hij hield zijn geaardheid verborgen omdat hij in Georgië nog minderjarig was en thuis woonde en hij durft het tot op heden zelfs niet tegen zijn moeder en stiefvader te vertellen omdat zij duidelijk geen begrip opbrengen voor *LGBT+*-personen. Volgens verzoeker stelt het commissariaat-generaal zich onredelijk op door te verwachten dat hij zijn geaardheid wel kenbaar zou maken.

Verder kan niet worden ingezien hoe de opmerkingen in de bestreden beslissing dat verzoeker nog nooit een relatie heeft gehad met een man, nog nooit seksuele handelingen met een man heeft gehad en zich nog nooit tot een man aangetrokken heeft gevoeld, zijn geloofwaardigheid zouden moeten ondermijnen. Hij heeft vooreerst wel verklaard dat hij zich tot mannen aangetrokken voelde en gaf hierbij een concreet voorbeeld en uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat het voor hem moeilijk is om concreet uit te leggen wat hij aantrekkelijk vindt aan mannen, omdat elke man anders is. Hij heeft nog nooit een relatie gehad en kan op de algemene vraag wat hij aan mannen aantrekkelijk vindt enkel algemeen antwoorden. Het feit dat verzoeker nog nooit een relatie heeft gehad met een man of seksuele handelingen met mannen heeft gesteld, kan gelet op zijn jonge leeftijd volgens het verzoekschrift niet doorslaggevend zijn. Hij heeft ook nog nooit een relatie gehad met vrouwen of seksuele handelingen met vrouwen gesteld.

Waar de bestreden beslissing stelt dat zijn gebrek aan kennis over de *LGBT+*-gemeenschap in Georgië afbreuk zou doen aan zijn geloofwaardigheid, merkt verzoeker op dat uit zijn verklaringen duidelijk blijkt dat hij vanuit zijn eigen subjectieve beleving van de situatie spreekt en dat hij vooral focust op het feit dat de overgrote meerderheid van de bevolking gekant is tegen *LGBT+*-personen. Doordat hij zijn homoseksualiteit in Georgië verborgen hield, is hij niet op de hoogte van de organisaties die opkomen voor *LGBT+*-rechten. Gelet op zijn individuele situatie, als jongvolwassene thuis wonend bij zijn ouders en waarbij alle gezinsleden gekant zijn tegen *LGBT+*-personen, kan dergelijk gebrek aan kennis niet aan verzoeker worden verweten. Hij heeft het tot op heden ook nog niet aangedurfd om organisaties in België te contacteren.

Met betrekking tot het feit dat verzoeker verklaarde dat homoseksualiteit in Georgië strafbaar zou zijn volgens de wet, werpt verzoeker in het verzoekschrift op dat hij aangaf de vraag niet begrepen te hebben. Het feit dat de *protection officer* hem toesnauwt dat er duidelijk gezegd was "*volgens de wet*", doet hieraan geen afbreuk. Ook al zou deze dat gezegd hebben en ook al zou dit door de tolk correct vertaald zijn, kan het nog steeds zijn dat verzoeker de vraag niet begrepen heeft. Verzoeker verwijst opnieuw naar het feit dat de bevolking gekant is tegen homoseksuelen en hen "*straff*" door hen fysiek aan te vallen en te mishandelen.

In verband met de volgens de bestreden beslissing weinig doorleefde verklaringen met betrekking tot de parade waar hij naartoe was geweest en waar hij tot het besef kwam van zijn homoseksualiteit, oppert verzoeker dat zijn verklaringen, die hij herhaalt, op dat punt eerder beknopt waren.

Verzoeker haalt aan dat hij tot op heden nog steeds met zijn seksuele geaardheid worstelt en dat het voor hem zeer moeilijk is om erover te spreken. Tijdens het persoonlijk onderhoud sprak hij voor het eerst over zijn geaardheid. Er kan hem dan ook niet verweten worden dat hij hier nog niet zeer in detail op in kan gaan. Verzoeker besluit dat hij, gelet op zijn persoonlijke situatie, wel degelijk geloofwaardige verklaringen aflegt met betrekking tot zijn seksuele geaardheid.

2.1.3. In een tweede onderdeel gaat verzoeker in op zijn eigen problemen. Volgens verzoeker kan het niet uitgesloten worden dat hij omwille van zijn homoseksuele geaardheid gevisieerd werd door de jongens in zijn straat in Georgië. Het feit dat verzoeker meent dat de jongens dat niet door hadden, zegt niets over hun perceptie van verzoeker.

Het kan volgens verzoeker niet van hem worden verwacht dat hij bij terugkeer naar Georgië zijn seksuele geaardheid verborgen blijft houden. Naarmate hij ouder wordt, zal dit ook onmogelijk zijn. Verzoeker verwijst naar voormelde *Guidelines no. 9* van de *UNHCR*.

Luidens het verzoekschrift stelt het commissariaat-generaal zich onredelijk op door te bevestigen dat homoseksuelen een bepaalde sociale groep vormen in de zin van het Verdrag van Genève en vervolgens te oordelen dat verzoeker geen vrees voor vervolging aannemelijk kan maken omdat hij zijn geaardheid verborgen hield. Hieruit kan niet worden afgeleid dat verzoeker geen vrees voor vervolging heeft omwille van zijn homoseksualiteit.

2.1.4. In een derde en laatste onderdeel van het enig middel gaat verzoeker dieper in op de situatie van *LGBT+* in Georgië, die ernstiger is dan het commissariaat-generaal laat uitschijnen. Verzoeker wenst erop te wijzen dat *LGBT+* in Georgië als één van de kwetsbaarste groepen worden beschouwd. Hij verwijst hiervoor naar de COI Focus *Georgië, Algemene situatie d.d. 24 november 2020*. Uit deze COI Focus blijkt dat *LGBT+*-personen gestigmatiseerd worden en sociaal uitgesloten. Zij kunnen niet rekenen op de bescherming van de overheid, die vaak publiekelijk uitspraken tegen *LGBT+* doet. De politie biedt ook geen bescherming, houdt zich afzijdig en valt soms *LGBT+*-personen aan. Veel mensen uit de *LGBT+*-gemeenschap durven geen klacht indienen en hebben geen enkel vertrouwen in de overheid.

Het gebrek aan effectieve bescherming voor *LGBT+*-personen in Georgië werd in een recent arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: het EHRM) onderstreept. Verzoeker verwijst naar arrest *Aghdomelashvili en Japaridze t. Georgië* van 8 oktober 2020, waar het EHRM een schending van artikel 3 van het EVRM heeft weerhouden, enerzijds omwille van het gebrek van een effectief onderzoek en anderzijds omwille van het bewust vernederende gedrag van agenten tijdens de interventie. Het betrof een belaging van een hoofdkwartier van een ngo die opkomt voor de rechten van de *LGBT+*-gemeenschap. De agenten in kwestie deden vernederende uitspraken en scholden de werknemers uit, daarnaast werd er gedreigd met fysiek geweld. Er werden door medewerkers effectief klachten ingediend, doch er volgde geen degelijk onderzoek. De Generale Procureur in Tbilisi had geen onderzoek gevoerd. Er werden geen verdachten gearresteerd, noch mensen veroordeeld.

Het is voor verzoeker duidelijk dat de Georgische staat niet in de mogelijkheid en onwillig is om de rechten van *LGBT+*-personen te beschermen. Hij verwijst naar de *Pride* die op 5 juli 2021 moest plaatsvinden in Tbilisi, maar die werd afgelast onder dreiging van geweld van extreemrechts, verwijst naar een artikel van *RFERL d.d. 14 juli 2021, "Georgia At Dangerous Crossroads After Anti-LGBT Violence, PM's Response"*, waaruit blijkt dat een cameraman overleed na het oplopen van verschillende hoofddetsels ten gevolge van een aanval van een anti-*LGBT+*-menigte. Dit incident had een grote weerslag op de politiek in Georgië. De premier verklaarde zelf dat hij zich naar de wil van de meerderheid zal schikken die tegen het houden van een "*propagandistische*" parade is, waaruit luidens het verzoekschrift ontegensprekelijk volgt dat de Georgische staat de rechten van de *LGBT+*-gemeenschap niet wenst te beschermen.

2.1.5. Verzoeker besluit dat uit zijn geloofwaardig profiel, het feit dat er niet kan verwacht worden dat hij zijn seksuele geaardheid verborgen houdt en de zeer ernstige algemene vervolging van homoseksuelen in Georgië volgt dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft. Hij verzoekt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) in hoofdorde om hem als vluchteling te erkennen, in ondergeschikte orde om hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen.

2.2. Stukken

2.2.1. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog benevens de in het verzoekschrift aangehaalde en geciteerde informatie geen stukken of documenten bij het voorliggende verzoekschrift.

2.2.2. De commissaris-generaal maakt een nota over aan de Raad, waarbij volgende stukken zijn gevoegd:

- beslissing *d.d. 10 november 2020* waarbij het eerste verzoek om internationale bescherming van verzoekers stiefvader kennelijk ongegrond wordt bevonden;
- beslissing *d.d. 30 september 2021* waarbij het tweede verzoek om internationale bescherming van verzoekers stiefvader niet-ontvankelijk wordt verklaard.

2.3. Beoordeling

2.3.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid, van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan inhoudelijke kritiek onderwerpt.

Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moeten steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.3.2. De Raad stelt vast dat verzoeker een beroep indient tegen de beslissing van de commissaris-generaal van 30 september 2021 waarbij zijn verzoek om internationale bescherming overeenkomstig artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet volgens een versnelde procedure wordt behandeld en als kennelijk ongegrond wordt beschouwd.

Artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b), van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien : b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (...)”*

Artikel 57/6/1, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.”*

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid, van de Vreemdelingenwet luidt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”*

De Raad duidt erop dat Georgië bij koninklijk besluit van 14 december 2020 - opnieuw - werd vastgesteld als veilig land van herkomst en tevens figureert in de *update* van 14 januari 2022 (BS 28 februari 2022).

Uit de lezing van artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet en de memorie van toelichting bij het wetsontwerp dat tot deze wet heeft geleid, volgt dat een individueel en effectief onderzoek van het verzoek om internationale bescherming noodzakelijk blijft, maar dat het vermoeden geldt dat er in hoofdte van de onderdaan van een veilig land in beginsel geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, aanwezig is. De verzoeker om internationale bescherming die afkomstig is van één van deze veilige landen wordt aldus steeds in de gelegenheid gesteld om substantiële redenen aan te geven waaruit blijkt dat in zijn specifieke omstandigheden, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar (wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen, *Parl. St.* Kamer 2016-17, DOC 54 2548/001, p. 110-116).

Het loutere feit dat een verzoeker om internationale bescherming afkomstig is uit een veilig land van herkomst, *in casu* Georgië, zal dus in geen geval automatisch tot gevolg hebben dat diens verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond wordt bevonden. Slechts indien, na individueel onderzoek, blijkt dat de verzoeker om internationale bescherming geen of onvoldoende elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij in zijn land van herkomst daadwerkelijk vervolgd wordt of een reëel risico op ernstige schade loopt, zal zijn verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond worden bevonden. De bewijslast in dit geval rust op de verzoeker.

2.3.3. Na lezing van het administratief dossier kan de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, slechts vaststellen dat verzoeker *in casu* geen dergelijke elementen bijbrengt. In de bestreden beslissing wordt op uitgebreide en omstandige wijze gemotiveerd dat verzoeker geen substantiële redenen heeft opgegeven om zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.

2.3.4. Verzoeker verklaart bij een terugkeer naar Georgië te vrezen in de problemen te geraken door zijn homoseksuele geaardheid, een conflict met straatjongens en de problemen van zijn stiefvader.

Blijkens de bestreden beslissing heeft verzoeker (i) geen ernstige aanwijzingen gegeven die kunnen bewijzen dat hij omwille van zijn voorgehouden homoseksuele geaardheid een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève dient te koesteren, dan wel een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van de definitie van subsidiaire bescherming. Zo zijn (a) verzoekers verklaringen in verband met zijn vrees in geval van terugkeer niet overtuigend. Het algemene karakter van zijn verklaringen maakt het niet mogelijk te besluiten dat er, wat hem betreft, een individuele vrees voor vervolging bestaat. Bovendien (b) overtuigen verzoekers verklaringen betreffende zijn seksuele geaardheid niet en kan er omwille van zijn weinig doorleefde en weinig gedetailleerde verklaringen geen geloof gehecht worden aan zijn vermeende homoseksuele geaardheid. Wat (ii) de problemen met de straatjongens in Georgië betreft, stelt de bestreden beslissing dat in het algemeen kan gesteld worden dat uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten en dat verzoeker nalaat met concrete elementen aan te tonen dat bescherming van de Georgische autoriteiten in zijn specifiek geval niet beschikbaar was. Aangezien verzoeker nooit beroep deed op de bescherming van de Georgische politie, kan hij niet aantonen dat hij deze niet zou krijgen. Waar verzoeker tot slot (iii) aanhaalt onder druk gezet te zijn door de problemen van zijn stiefvader, wijst de bestreden beslissing erop dat de verzoeken om internationale bescherming van de stiefvader door het commissariaat-generaal werden afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en dat deze motieven, wat het eerste verzoek betreft, door de Raad werden bevestigd. Het gegeven dat verzoeker naar aanleiding van zijn eigen verzoek louter verwijst naar iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid. Het neergelegde document (iv) kan tot slot de conclusie dat verzoeker geen substantiële redenen heeft opgegeven om zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt, niet wijzigen. Zijn paspoort staat immers louter zijn identiteit en afkomst uit Georgië, dewelke niet worden betwist door het commissariaat-generaal.

2.3.5. De Raad stelt vooreerst vast dat verzoeker in het voorliggende verzoekschrift geen ernstige poging onderneemt om de motieven op grond waarvan besloten wordt dat hij geen substantiële redenen heeft opgegeven om zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt, die pertinent, terecht en draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om voormelde motieven aan de hand van concrete elementen in een ander daglicht te plaatsen, waar hij echter geheel in gebreke blijft. Verzoeker komt immers in wezen niet verder dan het herhalen van zijn eerder afgelegde verklaringen, het poneren van blote beweringen en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal, hetgeen bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht. Hiermee slaagt hij er niet in om de motivering in de bestreden beslissing dienaangaande te weerleggen of in een ander daglicht te stellen.

2.3.6. In verband met verzoekers geuite vrees met betrekking tot zijn homoseksuele geaardheid, wordt in de bestreden beslissing vooreerst als volgt overwogen:

“Wat betreft de vrees die u uit met betrekking tot uw geaardheid blijkt uit het onderzoek van uw verklaringen dat u geen ernstige aanwijzingen hebt gegeven die kunnen bewijzen dat u uw land hebt verlaten wegens een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of dat u deze vrees kunt aanhalen bij een eventuele terugkeer naar uw land. U hebt ook geen ernstige redenen gegeven die kunnen bewijzen dat u een reëel risico op ernstige schade loopt zoals gedefinieerd in het kader van de subsidiaire bescherming in artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980.

Bij het onderzoek van uw verzoek om internationale bescherming heeft het Commissariaat-generaal kennis genomen van en houdt rekening met de huidige situatie van homoseksuelen in Georgië (COI Focus GEORGIE Algemene situatie). Hoewel uit het lezen van deze informatie blijkt dat we kunnen vaststellen dat er in Georgië een sociale groep van homoseksuele personen bestaat in de zin van artikel 1, afdeling A, § 2 van het Verdrag van Genève, meent het Commissariaat-generaal echter dat de seksuele oriëntatie op zich niet automatisch een vrees voor vervolging inhoudt voor elke verzoeker die

zijn homoseksuele oriëntatie aanhaalt. Bijgevolg werd uw verzoek met betrekking tot uw individuele situatie en uw persoonlijke vrees voor vervolging omzichtig onderzocht.

Uw verklaringen in verband met uw vrees in geval van terugkeer zijn niet overtuigend. Er dient te worden vastgesteld dat u op abstracte en algemene wijze alleen gewag maakte van discriminatie waarvan de leden van de homoseksuele gemeenschap in Georgië het slachtoffer zijn. U verklaart dat er mensen vermoord of in elkaar geslagen worden omdat ze voor de rechten van homoseksuelen opkomen. Ook zou er een buurjongen in elkaar geslagen zijn omdat hij een oorbel droeg (CGVS, p.6). De homo-gemeenschap in Georgië wordt aangevallen door groeperingen van gelovigen en sportmannen. Ook journalisten en mensen die opkomen voor homo's worden slachtoffer (CGVS, p.8). Uw kennis A. zou aangevallen op de pride-parade (CGVS, p.9). U haalt echter geen enkele gebeurtenis aan die op uzelf betrekking heeft. In het licht van de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die aan het administratieve dossier werd toegevoegd, is het CGVS zich ervan bewust dat dergelijke discriminatie kan voorkomen. In het kader van uw verzoek om internationale bescherming moet u concreet aantonen dat u persoonlijk redenen hebt om vervolging te vrezen. Het algemene karakter van uw verklaringen maakt het niet mogelijk te besluiten dat er, wat u betreft, een individuele vrees voor vervolging bestaat."

Uit hetgeen voorafgaat blijkt dat het commissariaat-generaal rekening heeft gehouden met de context in het land van herkomst, alsook met de individuele situatie van verzoeker. Verzoeker brengt geen enkel concreet verweer in tegen de draagkrachtige en pertinente vaststelling dat hij geen enkele gebeurtenis aanhaalt waaruit een discriminatie jegens hem omwille van zijn seksuele geaardheid blijkt. Deze overweging, die steun vindt in het administratief dossier, laat verzoeker ongemoeid in het voorliggende verzoekschrift, waardoor deze overeind blijft, en door de Raad tot de zijne wordt gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

2.3.7. Het Hof van Justitie heeft gesteld dat homoseksuelen een sociale groep vormen wanneer ze voldoen aan de twee cumulatieve voorwaarden die daartoe worden gesteld.

Wat betreft de eerste voorwaarde, stelt het Hof dat de seksuele gerichtheid van een persoon een dermate fundamenteel kenmerk voor zijn identiteit is dat van de betrokkene niet mag worden geëist dat hij dit opgeeft. Homoseksuele geaardheid betreft een onvervreemdbaar kenmerk dat deel uitmaakt van iemands identiteit en zijn fysieke en psychische integriteit dat gemeenschappelijk is aan deze bepaalde groep van personen. Wat betreft de tweede voorwaarde blijkt uit de landeninformatie die bij het administratief dossier is gevoegd en waarop ook verzoeker zich beroept genoegzaam dat homoseksuelen en ruimer gezien *LGBT+* in Georgië worden beschouwd als leden van een groep die een eigen identiteit hebben omdat zij in hun directe omgeving als afwijkend worden beschouwd (HvJ 7 november 2013, C-199/12 tot en met C-201/12, pt. 41-49).

Blijkens de bestreden beslissing wordt er evenwel geen geloof gehecht aan verzoekers voorgehouden seksuele gerichtheid, met name zijn homoseksuele geaardheid.

Een aangevoerde homoseksuele geaardheid kan slechts aannemelijk worden geacht wanneer de verzoeker om internationale bescherming blijkt geeft van een diepgaande emotionele, affectieve en seksuele aantrekking tot personen van hetzelfde geslacht (UNHCR, *Claims to Refugee Status based on Sexual Orientation and/or Gender Identity within the context of Article 1A(2) of the 1951 Convention and/or its 1967 Protocol relating to the Status of Refugees*, Genève, 2012, nr. 8).

Hoewel iemands seksuele geaardheid betrekking heeft op zeer intieme gevoelens en de ontdekking ervan een persoonlijk proces is, komt het aan de verzoeker om internationale bescherming toe om zijn beweerde homoseksualiteit aannemelijk te maken aan de hand van geloofwaardige verklaringen, die op hun beurt (onder meer) moeten worden gezien in het licht van het al dan niet homofob karakter van de samenleving waaruit de verzoeker om internationale bescherming afkomstig is.

De verklaringen die een verzoeker om internationale bescherming over zijn seksuele gerichtheid heeft afgelegd, vormen het uitgangspunt in de procedure van het onderzoek van de feiten en omstandigheden, zoals bedoeld in artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, te meer wanneer de verzoeker geen bewijskrachtige elementen kan verschaffen aangaande zijn gerichtheid en/of wanneer er een gebrek is aan specifieke informatie betreffende de status van *LGBT+* in het land van herkomst. Daarbij moeten stereotiepe opvattingen over homoseksuelen worden vermeden.

Bijgevolg kan worden verwacht dat verzoeker doorleefde verklaringen aflegt over zijn eigen homoseksuele bewustwording, ervaringen en - indien deze er zijn geweest - relaties en de eigenheid van zijn homoseksualiteit, wat dit voor hem en zijn omgeving heeft betekend, wat de situatie is voor homoseksuelen in zijn land van herkomst en hoe zijn ervaringen, volgens zijn relaas, in het algemene beeld passen. Dit geldt nog meer als de verzoeker afkomstig is uit een homofob land. In die situatie is het de vraag of en hoe de verzoeker zich daaraan heeft aangepast en hoe hij dit heeft beleefd. De commissaris-generaal, en bijgevolg de Raad, mag van een verzoeker om internationale bescherming die zichzelf identificeert als homoseksueel verwachten dat hij overtuigend is voor wat zijn beleving en zijn levensweg met betrekking tot zijn seksuele geaardheid betreft. Van een verzoeker om internationale bescherming die zegt een vrees te hebben of een risico te lopen omwille van zijn homoseksualiteit mag, los van "jeugdige" leeftijd en gebrek aan homoseksuele relaties en betrekkingen, dan ook een omstandig, gedetailleerd en coherent relaas worden verwacht (UNHCR, *Claims to Refugee Status based on Sexual Orientation and/or Gender Identity within the context of Article 1A(2) of the 1951 Convention and/or its 1967 Protocol relating to the Status of Refugees*, Genève, 2012, nr. 62-66 en UNHCR, *Guidance Note on Refugee Claims relating to sexual orientation and gender identity*, Genève, 2008, nr. 35-36; HvJ 25 januari 2018, C-473/16, pt. 28; HvJ 2 december 2014, gevoegde zaken C148/13 tot en met C-150/13, pt. 49, 62).

Uit een lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat de *protection officer* herhaaldelijk open vragen heeft gesteld, die verzoeker toelieten om uitgebreide verklaringen af te leggen omtrent de ontdekking, bewustwording, de beleving en aanvaarding van zijn beweerde homoseksualiteit in de context van de Georgische samenleving. Aldus blijkt dat er een grondig onderzoek en beoordeling werden gevoerd naar de geloofwaardigheid van de homoseksuele geaardheid van verzoeker, waarover de commissaris-generaal in de bestreden beslissing vervolgens als volgt motiveert:

"Bovendien overtuigen uw verklaringen betreffende uw homoseksuele geaardheid niet. U verklaart homoseksueel te zijn. U heeft nooit aan iemand verteld dat u homoseksueel bent en hield uw geaardheid verborgen (CGVS, p.6). Ook in België weet niemand dat u homo bent. U heb nooit een relatie gehad met een man of seksuele handelingen met een man gedaan (CGVS, p.12) of gevoelens gehad voor een andere man of jongen (CGVS, p.11). Verder zijn uw verklaringen met betrekking tot uw geaardheid oppervlakkig en algemeen. U verklaart dat u hetzelfde voelt voor mannen als een hetero voor een vrouw voelt. Wanneer verder doorgevraagd werd naar concrete voorbeelden, slaagde u er niet in helder en concreet uit te leggen wat u juist aantrekt in de man van de rugby waar u naar vervees. U beperkt zich tot algemeenheden als zijn manier van doen, zijn stijl, het innerlijk. Uit uw verklaringen blijkt dat u niet op de hoogte bent van de huidige situatie voor homoseksuelen in Georgië. U meent dat homoseksualiteit strafbaar is volgens de wet in Georgië, wat niet klopt, en bent niet op de hoogte van de antidiscriminatie-wetgeving (CGVS, p.12). U beweert dat er geen enkele organisatie bestaat in Georgië die opkomt voor LGBT-rechten (CGVS, p.10). Volgens informatie waarover het CGVS beschikt en dewelke toegevoegd is aan uw administratief dossier (COI Focus Georgië. Algemene situatie, 4.3 LGBT+) is de antidiscriminatielwet ingevoerd in 2014 en zijn er verschillende ngo's actief in het LGBT+-veld. Uw gebrek aan kennis over de LGBT-gemeenschap in Georgië doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van de geaardheid die u voorhoudt. De enige concrete gebeurtenis in uw relaas waarin uw geaardheid een rol speelt is uw bezoek aan de LGBT-parade in Tbilisi toen u veertien of vijftien was. Ook wat deze gebeurtenis betreft overtuigen uw verklaringen niet. U weet niet meer in welk jaar of op welke dag deze parade plaatsvond. Verder zijn uw verklaringen over deze parade kort en weinig gedetailleerd (CGVS, p.13). Aangezien u beweert dat u op deze parade tot het besef kwam dat uw homoseksueel bent (CGVS, p.11), kan verwacht dat u hierover gedetailleerde en doorleefde verklaringen zou afleggen. In het bijzonder aangezien uw aanwezigheid op de parade het enige concrete feit in uw relaas is. Dat u geen andere concrete feiten kunt aanhalen is gezien uw jonge leeftijd en beperkte seksuele ervaring niet doorslaggevend. Omwille van uw weinig doorleefde en weinig gedetailleerde verklaringen kan er geen geloof gehecht worden aan uw vermeende homoseksuele geaardheid."

Op basis van het geheel van deze pertinente vaststellingen, waarover hij omstandig motiveert, besluit de commissaris-generaal terecht dat verzoeker weinig doorleefde, weinig gedetailleerde, oppervlakkige en algemene verklaringen over (de ontdekking en ontwikkeling van) zijn seksuele geaardheid aflegt. Dat verzoeker nog maar aan het begin zou staan van de zoektocht naar zijn eigen identiteit en naar de beleving van zijn geaardheid, dat hij tot op heden met zijn geaardheid worstelt en dat hij tijdens het persoonlijk onderhoud voor het eerst over zijn geaardheid praatte, vermag hieraan geen afbreuk te doen. Uit de aangehaalde overweging valt verder geenszins af te leiden dat het commissariaat-generaal

ervan uitgaat, in tegenstelling tot wat verzoeker in het verzoekschrift suggereert, dat de bewustwording en de ontdekking van een seksuele geaardheid een beredeneerd en gradueel proces is.

De Raad stelt evenwel vast dat verzoeker, in een poging deze motieven van de bestreden beslissing te weerleggen, blijft steken in het veelvuldig herhalen van reeds eerder afgelegde verklaringen, het opwerpen van losse beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekking van de commissaris-generaal, maar dit zonder één element van de bestreden beslissing afdoende en concreet te weerleggen. Dergelijk verweer is niet dienstig om de vaststellingen uit de bestreden beslissing te weerleggen.

Wat betreft het verborgen houden van zijn seksuele geaardheid, komt verzoeker in het voorliggende verzoekschrift in wezen niet verder dan het herhalen van zijn eerdere verklaringen. Verder gaat verzoeker uit van een verkeerde lezing van de bestreden beslissing waar hij oppert dat het commissariaat-generaal zich onredelijk opstelt door te verwachten dat hij zijn geaardheid wel kenbaar zou maken.

Verder komt het, los van de mogelijkheid dat verzoeker omwille van zijn “jeugdige” leeftijd, verzoeker is thans eenentwintig jaar, nog nooit een relatie heeft gehad met een man, nog nooit seksuele handelingen met een man heeft gehad, bevreemdend voor dat hij, als homoseksueel, zich nog nooit tot een man aangetrokken heeft gevoeld of dat hij niet kan concretiseren wat hij aantrekkelijk vindt aan mannen. Dat verzoeker wel verklaarde dat hij zich tot mannen aangetrokken voelde en hierbij een concreet voorbeeld gaf, doet geen afbreuk aan de pertinente vaststelling dat zijn verklaringen met betrekking tot zijn geaardheid oppervlakkig en algemeen waren en dat hij er niet in slaagde helder en concreet uit te leggen wat hem juist aantrekt in de man van de rugby, het enige “concrete” voorbeeld waar hij tijdens het persoonlijk onderhoud naar verwees. Het gegeven dat homoseksuelen in de Georgische samenleving en binnen zijn gezin niet aanvaard worden, betekent op zich niet dat verzoeker geen gevoelens voor een andere man zou of kan hebben. Er kan dan ook redelijkerwijze worden verwacht dat dit gevoelsmatige aspect ook ergens concreet in verzoekers antwoorden naar voor zou komen. Van een verzoeker die aangeeft dat hij zich op de leeftijd van veertien of vijftien jaar, dus omstreeks 2016-2017, bewust werd van zijn homoseksuele geaardheid binnen een afwijzende gemeenschap en omgeving en er zijn verzoek om internationale bescherming voor het grootste deel aan ophangt, mag met recht en reden worden verwacht dat hij meer doorleefde, geloofwaardige, en precieze verklaringen aflegt met betrekking tot de ontdekking van zijn geaardheid en de manier waarop hij zijn geaardheid beleeft. Dat hij nog geen (homoseksuele) relaties heeft gehad, geen (homo)seksuele handelingen heeft verricht en nog geen gevoelens zou hebben gehad voor een andere man of vrouw, vermag hieraan geen afbreuk te doen.

Waar de bestreden beslissing stelt dat zijn gebrek aan kennis over de *LGBT+*-gemeenschap in Georgië afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van de voorgehouden geaardheid, merkt verzoeker op dat uit zijn verklaringen duidelijk blijkt dat hij vanuit zijn eigen subjectieve beleving van de situatie spreekt en dat hij vooral focust op het feit dat de overgrote meerderheid van de bevolking gekant is tegen *LGBT+*-personen. Dit is geen dienstig betoog. Het is verder niet omdat verzoeker, als jongvolwassene thuis wonend bij zijn ouders en waarbij alle gezinsleden gekant zijn tegen *LGBT+*-personen, zijn homoseksualiteit in Georgië verborgen hield, dat hij niet op de hoogte kan zijn van organisaties die opkomen voor *LGBT+*-rechten in Georgië. Uit zijn verklaringen blijkt overigens dat verzoeker beweerde dat er geen enkele organisatie in Georgië opkomt voor *LGBT+*-rechten, hetgeen volledig wordt tegengesproken door de objectieve landeninformatie die zich in het administratief dossier bevindt. Dat hij het tot op heden ook nog niet heeft aangedurfd om organisaties in België te contacteren, doet geen afbreuk aan het totaal gebrek aan kennis over de *LGBT+*-gemeenschap in Georgië, waar hij tot en met eind januari 2019 woonde. Zo meent hij ook dat homoseksualiteit in Georgië strafbaar zou zijn volgens de wet. Verzoeker werpt in het verzoekschrift thans op dat hij de vraag dienaangaande niet had begrepen. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat hem werd gevraagd of homoseksualiteit strafbaar is “*volgens de wet*”, waarop verzoeker “*ja*” antwoordde maar nadien, nadat hem erop gewezen was dat dit niet zo is, bijstelde naar “*ik begreep het als strafbaar, dat mensen gays straffen*” waarna de *protection officer* stelde “*ik heb er heel duidelijk bij gezegd volgens de wet*”. Nog los van de vraag of dit laatste door de *protection officer* hem werd toegesnauwd, zoals verzoeker in het verzoekschrift oppert, kan het aannemelijk voorkomen dat verzoeker de vraag niet had begrepen, zoals zij initieel was gesteld, maar verzoeker deed erna, zo blijkt uit de notities van het persoonlijk onderhoud, geen poging om te verduidelijken dat homoseksualiteit niet strafbaar is volgens de wet.

In verband met de volgens de bestreden beslissing weinig doorleefde verklaringen met betrekking tot de *LGBT+*-parade in Tbilisi waar hij naartoe was geweest toen hij veertien of vijftien jaar oud was en waar hij tot het besef kwam van zijn homoseksualiteit, oppert verzoeker enkel dat zijn verklaringen, die hij herhaalt, op dat punt eerder beknopt waren. Hiermee doet verzoeker geenszins afbreuk aan de pertinente vaststelling in de bestreden beslissing, en die steun vindt in het administratief dossier, dat van hem verwacht kon worden dat hij over de enige concrete gebeurtenis in zijn relaas waarin zijn beweerde geaardheid een rol speelt en tijdens dewelke hij tot het besef zou zijn gekomen dat hij homoseksueel was, gedetailleerde en doorleefde verklaringen zou afleggen. Verzoeker weet echter niet in welk jaar of op welke dag deze parade plaatsvond en verder zijn de verklaringen over deze parade kort en weinig gedetailleerd.

De Raad wenst bovendien te benadrukken dat de motivering van de bestreden beslissing als geheel moet worden gelezen en niet als een samenstelling van componenten die elk op zich een beslissing kunnen dragen. De commissaris-generaal kwam op grond van het geheel van overwegingen tot het besluit dat de voorgehouden homoseksuele geaardheid van verzoeker ongeloofwaardig was.

2.3.8. Alles samengenomen besluit de Raad dat de commissaris-generaal bij de beoordeling van de voorgehouden seksuele geaardheid van verzoeker wel degelijk rekening heeft gehouden met de individuele situatie maar dat verzoeker er met zijn beperkte verklaringen niet in slaagt een homoseksuele geaardheid aannemelijk te maken. Uit wat voorafgaat blijkt dat verzoeker, hoewel hem meermaals de mogelijkheid werd geboden, er niet in slaagt om doorleefde, concrete en overtuigende verklaringen af te leggen over het proces van ontdekking, bewustwording en acceptatie van zijn beweerde seksuele gerichtheid, wat deze gerichtheid voor hem heeft betekend en de wijze waarop hij daarmee is omgegaan.

2.3.9. Aangezien de Raad geen geloof hecht aan verzoekers voorgehouden homoseksuele geaardheid, kan evenmin geloof worden gehecht aan de door hem voorgehouden problemen in Georgië omwille van zijn beweerde geaardheid, als die er al zouden zijn. Evenmin maakt verzoeker aannemelijk dat hem een homoseksuele geaardheid wordt toegedicht of dat hij bij terugkeer naar Georgië als homoseksueel zou kunnen worden gepercipieerd. Dat de straatjongens, met wie verzoeker problemen zou hebben gehad, verzoeker viseerden omdat zij hem als homoseksueel percipieerden is, zoals de verwerende partij terecht aanhaalt in haar nota, weinig meer dan een blote bewering.

Wat de vermeende problemen met de Georgische straatjongens betreft, merkt de Raad bijkomend op dat verzoeker in het voorliggende verzoekschrift niet de minste poging doet om de draagkrachtige, correcte en in het administratief dossier steun vindende bemerkingen dienaangaande en meer bepaald dat hij niet aantoonde dat er geen bescherming van de Georgische autoriteiten voorhanden was en dat hij zelfs geen pogingen ondernam om bescherming te bekomen, te ontkrachten of te weerleggen. Deze overwegingen blijven, bij gebrek aan concreet en inhoudelijk verweer, dan ook onverminderd overeind.

2.3.10. Verzoekers verwijzing in het verzoekschrift naar de situatie en algemene perceptie van de *LGBT+*-gemeenschap in Georgië, het gebrek aan overheidsbescherming en het arrest *Aghdomelashvili en Japaridze t. Georgië* van het EHRM d.d. 8 oktober 2020, is niet dienstig nu hij er niet in slaagt zijn homoseksuele geaardheid aannemelijk te maken en de Raad hiervan te overtuigen. Er is dan ook geen nood aan internationale bescherming om het beleven van een homoseksuele geaardheid te garanderen. Ten overvloede en omwille van de volledigheid benadrukt de Raad dat uit de aangehaalde stukken niet blijkt dat er in Georgië sprake is van groepsvervolgning ten aanzien van homoseksuelen en dat het bijgevolg nog steeds aan verzoeker toekomt om een individuele vrees voor vervolging op basis van een (gepercipieerde) homoseksuele geaardheid aan te tonen, *quod non in casu*.

2.3.11. Verzoeker laat tot slot de pertinente en terechte overweging uit de bestreden beslissing, die handelt over zijn voorgehouden vrees omwille van de problemen van zijn stiefvader, en die wordt gestaafd middels de bij de nota van de verwerende partij gevoegde stukken, volledig ongemoeid, zodat deze bij gebrek aan enig inhoudelijk en concreet verweer onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt. De Raad merkt volledigheidshalve nog op dat inmiddels zowel het eerste als tweede verzoek om internationale bescherming van verzoekers stiefvader zowel door de verwerende partij als de Raad werden afgewezen.

2.3.12. Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan de geopperde vrees voor vervolging, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.13. Gelet op bovenstaande vaststellingen kan het relaas van verzoeker niet als basis dienen voor een toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen andere elementen aan die wijzen op een reëel risico op ernstige schade in de zin van voormelde wetsbepalingen.

Uit niets blijkt dat er heden in Georgië een internationaal of binnenlands gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen concrete elementen in die zin aan, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dit blijkt.

2.3.14. Waar verzoeker aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst en op alle dienstige stukken, waaronder het door verzoeker neergelegd document. Verzoeker kreeg tijdens zijn persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal d.d. 15 juli 2020 de kans om zijn redenen van zijn verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk die het Georgisch machtig is. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op een individuele en objectieve wijze beoordeeld, met omzichtigheid onderzocht en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.3.15. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan evenmin worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

2.3.16. In acht genomen hetgeen voorafgaat, heeft verzoeker geen substantiële redenen opgegeven in de zin van artikel 57/6/1, § 3, eerste lid, van de Vreemdelingenwet om zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Bijgevolg heeft de commissaris-generaal met recht besloten tot de kennelijke ongegrondheid van verzoekers verzoek om internationale bescherming en dient het beroep te worden verworpen.

2.3.17. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig maart tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. V. SERBRUYNS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

V. SERBRUYNS